

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
PAOLO MENGOZZI
prezentate la 28 iunie 2012¹

Cauza C-215/11

**Iwona Szyrocka
împotriva
SiGer Technologie GmbH**

[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sąd Okręgowy we Wrocławiu
(Tribunalul Regional din Wrocław)]

„Procedura europeană de somație de plată — Regulamentul nr. 1896/2006 — Condițiile de formă ale cererii — Perioada pentru care se pot solicita dobânzi la creanță — Perioada până în ziua plății”

I – Introducere

1. Prin prezenta cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, Sąd Okręgowy we Wrocławiu adresează Curții întrebări preliminare privind interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (denumit în continuare „regulamentul”)².

II – Cadrul normativ

A – Reglementarea Uniunii

2. Articolul 1 din regulament prevede:

„(1) Prezentul regulament are drept obiect:

- (a) simplificarea, accelerarea și reducerea costurilor litigiilor transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate prin instituirea unei proceduri europene de somație de plată și
- (b) asigurarea liberei circulații a somațiilor europene de plată în toate statele membre prin stabilirea unor standarde minime prin respectarea cărora nu este necesară nicio procedură intermediară în statul membru de executare înaintea recunoașterii și executării.

(2) Prezentul regulament nu împiedică reclamantul să își valorifice o creanță în sensul articolului 4 recurgând la o altă procedură prevăzută de legislația unui stat membru sau de legislația comunitară.”

¹ — Limba originală: italiana.

² — JO L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108.

3. Articolul 4 din regulament prevede:

„Se instituie o procedură europeană de somație de plată pentru recuperarea creanțelor pecuniare lichide și exigibile la data la care se introduce cererea de somație europeană de plată.”

4. Articolul 7 din regulament prevede:

„(1) Cererea de somație europeană de plată se introduce utilizându-se formularul tip A din anexa I.

(2) Cererea conține următoarele elemente:

[...]

(b) valoarea creanței, în special principalul și, după caz, dobânzile, penalitățile contractuale și costurile;

(c) în cazul în care se cer dobânzi la creanță, rata dobânzii și perioada pentru care se cer aceste dobânzi, cu excepția cazului în care la principal se adaugă automat dobânzi legale în temeiul legislației statului membru de origine;

(d) cauza acțiunii, inclusiv descrierea circumstanțelor invocate ca temei al creanței și, după caz, a dobânzilor cerute;

(e) o descriere a elementelor de probă în sprijinul creanței;

[...]

(3) În cerere, reclamantul declară că, după cunoștința sa, informațiile furnizate sunt exacte și recunoaște că orice declarație falsă intenționată riscă să atragă sancțiunile prevăzute de legislația statului membru de origine.

[...]”

5. Articolul 8 din regulament prevede:

„Instanța sesizată cu o cerere de somație europeană de plată examinează, în cel mai scurt termen și bazându-se pe formularul de cerere, dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la articolele 2, 3, 4, 6 și 7 și dacă cererea apare a fi întemeiată. Această examinare poate fi efectuată cu ajutorul unei proceduri automatizate.”

6. Articolul 9 din regulament prevede:

„(1) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 7, instanța dă reclamantului posibilitatea să completeze sau să rectifice cererea, cu excepția cazului în care aceasta este în mod vădit nefondată sau inadmisibilă. În acest scop, instanța utilizează formularul tip B din anexa II.

(2) Atunci când instanța cere reclamantului să completeze sau să rectifice cererea, aceasta stabilește un termen pe care îl consideră corespunzător având în vedere circumstanțele. Instanța poate proroga acest termen în cazul în care consideră util acest lucru.”

7. Articolul 12 din regulament prevede:

„(1) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 8, instanța emite somația europeană de plată în cel mai scurt termen [...], utilizând formularul tip E din anexa V.

[...]

(3) În somația europeană de plată, pârâtul este informat cu privire la posibilitatea:

(a) de a plăti reclamantului suma care este menționată în somația de plată;

sau

(b) de a se opune somației de plată făcând opoziție la instanța de origine [...].

(4) În conformitate cu somația europeană de plată, pârâtul este informat că:

(a) somația a fost emisă numai pe baza informațiilor furnizate de reclamant și nu a fost verificată de către instanță;

(b) somația va deveni executorie cu excepția cazului în care s-a făcut opoziție la instanță, în conformitate cu articolul 16;

(c) atunci când s-a făcut opoziție, procedura continuă în fața instanțelor competente din statul membru de origine în conformitate cu normele de procedură civilă de drept comun, cu excepția cazului în care reclamantul a cerut în mod expres ca procedura să ia sfârșit în acest caz.

[...]”

8. Articolul 16 alineatul (3) din regulament prevede:

„(3) Pârâtul indică în opoziție că el contestă creanța fără a fi obligat să precizeze motivele acestei contestații.”

9. Articolul 17 alineatul (1) primul paragraf din regulament prevede:

„(1) În cazul în care s-a făcut opoziție în termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (2), procedura continuă în fața instanțelor competente din statul membru de origine în conformitate cu normele de procedură civilă de drept comun, cu excepția cazului în care reclamantul a cerut expres ca procedura să ia sfârșit în acest caz.”

10. Articolul 25 din regulament prevede:

„(1) Suma cheltuielilor de judecată aferente unei proceduri europene a somației de plată și procedurii civile de drept comun care urmează în cazul unei opoziții la somația europeană de plată într-un stat membru nu este mai mare decât cheltuielile de judecată generate de o procedură civilă de drept comun neprecedată de o procedură europeană a somației de plată în statul membru respectiv.

(2) În sensul prezentului regulament, cheltuielile de judecată cuprind cheltuielile și taxele care urmează să fie achitate instanței, a căror valoare este stabilită în conformitate cu legislația națională.”

11. Articolul 26 din regulament, intitulat „Relația cu dreptul procesual național”, prevede:

„Orice aspect de procedură care nu este reglementat în mod expres prin prezentul regulament este reglementat de legislația națională.”

B – Reglementarea națională

12. Săd Okręgowy we Wrocławiu a enumerat în ordonanța de trimitere numeroase dispoziții din Codul de procedură civilă polonez (denumit în continuare „C.p.c.”) care ar putea avea incidență în speță, precum articolele 126, 128 și articolul 187 alineatul 1, care stabilesc conținutul actelor procesuale și al cererilor de chemare în judecată și indică actele care trebuie depuse în vederea notificării celeilalte părți, și articolul 130 alineatul 1 și articolul 394 alineatul 1 punctul 1, care reglementează procedura care trebuie urmată în cazul în care cererea prezentată este afectată de vicii de formă și căile de atac împotriva deciziilor instanței competente în materie.

13. De asemenea, instanța națională a menționat articolul 481 alineatul 1 din C.p.c., în baza căruia, în cazul în care debitorul întârzie executarea unei obligații pecuniare, creditorul poate pretinde dobânzile pentru perioada de întârziere chiar dacă nu a suferit pagube, iar întârzierea este cauzată de circumstanțe care nu sunt imputabile debitorului³, și articolul 190 din C.p.c., care permite valorificarea judiciară a prestațiilor viitoare care se repetă, dacă raportul juridic existent între părți nu se opune acestui lucru.

III – Situația de fapt și întrebările preliminare

14. Doamna Iwona Szyrocka, cu domiciliul în Polonia, a introdus, la 23 februarie 2011, la Săd Okręgowy we Wrocławiu, o cerere de somație europeană de plată împotriva SiGer Technologie GmbH, cu sediul în Tangermünde (Germania).

15. În cadrul acestei proceduri s-au ridicat următoarele probleme:

- examinarea care precedă emiterea somației de plată în temeiul articolului 8 din regulament trebuie să includă o evaluare a îndeplinirii condițiilor de formă impuse de legislația națională a statului în care a fost formulată cererea sau doar a celor enumerate în regulamentul în cauză⁴?
- dobânzile de întârziere sunt exigibile încă de la introducerea cererii de somație europeană de plată?
- reclamantul trebuie să specifice de fiecare dată în cerere valoarea dobânzilor și poate să solicite așa-numitele dobânzi deschise, respectiv dobânzile calculate până la momentul în care va fi efectuată plata creanței pecuniare care face obiectul cererii?
- prin ce modalități trebuie să acorde instanța aceste dobânzi, având în vedere conținutul formularului standard (E) privind somația europeană de plată (anexa V la regulament)?

3 — Pe baza celor arătate de instanța națională la punctul 8 din ordonanța de trimitere, conform interpretării date acestei dispoziții de Săd Najwyższy (Curtea Supremă din Polonia) în avizul său din 5 aprilie 1991, obligația de plată a dobânzilor de întârziere este subordonată unui termen. Într-adevăr, creanța devine exigibilă în prima zi de după expirarea termenului de plată și se majorează succesiv cu fiecare zi de întârziere. Așadar, dobânzile sunt datorate din prima zi de întârziere, creditorul obținând astfel dreptul la o dobândă separată pentru fiecare zi de întârziere. Prestația privind dobânzile este considerată o prestație periodică accesorie celei care are ca obiect principalul. În legislația poloneză este admisibilă o cerere de plată de dobânzi viitoare până la data plății, iar o astfel de cerere poate fi formulată odată cu cea privind capitalul.

4 — Această problemă apare mai ales din cauza neindicării de către creditoare a valorii obiectului litigiului în moneda poloneză (deși această indicație era necesară pentru calculul taxei care trebuia achitată), a transcrierii inexacte a codului în secțiunea 7 din formularul A, referitoare la dobânzi, fără precizarea, prin utilizarea simbolului desemnat, a bazei periodice pentru calculul acestora, și din cauza lipsei specificării sumelor pentru care urmau să fie recunoscute respectivele dobânzi.

16. Instanța de trimitere, considerând că se menține o problemă de interpretare a regulamentului, a adresat Curții următoarele opt întrebări preliminare:

- „1) Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată trebuie interpretat în sensul că:
- a) reglementează în mod exhaustiv toate condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o cerere de somație europeană de plată sau în sensul că
 - b) stabilește doar cerințele minime pentru o astfel de cerere, iar în ceea ce privește aspectele nereglementate prin această dispoziție se vor aplica normele de drept național?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare litera b) este afirmativ, dacă cererea nu îndeplinește condițiile de formă prevăzute de dreptul statului membru (de exemplu, nu s-a anexat o copie a cererii pentru partea adversă sau nu s-a indicat valoarea obiectului litigiului), reclamantul trebuie să fie chemat să își completeze cererea conform dreptului național, în temeiul articolului 26 din Regulamentul nr. 1896/2006 sau în temeiul articolului 9 din același regulament?
- 3) Articolul 4 din Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretat în sensul în care caracteristicile unei creanțe pecuniare, menționate în această normă, respectiv caracterul «lichid» și exigibil al creanței la data introducerii cererii de somație europeană de plată, se referă exclusiv la creanța principală sau și la dobânzile de întârziere?
- 4) Articolul 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretat în sensul că, în procedura europeană de somație de plată, în cazul în care legislația statului membru de origine nu prevede aplicarea automată a dobânzilor, se pot solicita, alături de creanța principală:
- a) toate dobânzile, inclusiv așa-numitele dobânzi deschise (calculate începând cu o dată fixă a exigibilității și până la ziua plății, nedeterminată printr-o dată, de exemplu «începând din 20 martie 2011 și până în ziua plății»);
 - b) doar dobânzile calculate începând cu o dată fixă a exigibilității până la introducerea cererii sau până la emiterea somației de plată;
 - c) exclusiv dobânzile calculate începând cu o dată a exigibilității determinată cu precizie și până la introducerea cererii?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare litera a), cum trebuie formulată decizia instanței cu privire la dobânzi în somația de plată în temeiul Regulamentului nr. 1896/2006?
- 6) În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare litera b), cine trebuie să indice valoarea dobânzilor, reclamantul sau instanța din oficiu?
- 7) În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare litera c), reclamantul este obligat să indice în cerere valoarea dobânzilor calculate?
- 8) În cazul în care reclamantul nu calculează dobânzile solicitate până la introducerea cererii, instanța este obligată să le calculeze din oficiu sau trebuie să îl invite pe reclamant să completeze cererea în temeiul articolului 9 din Regulamentul nr. 1896/2006?”

IV – Procedura în fața Curții

17. Au depus observații scrise Comisia și guvernele austriac și portughez, guvernul Regatului Unit și guvernele finlandez și polonez.

18. La ședința din 18 aprilie 2012 au fost prezente Comisia și guvernele finlandez și polonez.

V – Cu privire la prima întrebare preliminară

19. Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere a solicitat Curții să clarifice dacă cerințele de formă pe care cererea de somație europeană de plată trebuie să le îndeplinească sunt numai cele indicate la articolul 7 din regulament sau dacă trebuie, dimpotrivă, să țină cont și de cele impuse de legislația națională.

20. Examinarea textului regulamentului evidențiază faptul că procedura destinată obținerii somației europene de plată este autonomă în raport cu eventualele proceduri naționale analoge.

21. Aceasta rezultă, în primul rând, din faptul că recurgerea la procedura europeană este, potrivit articolului 1 din regulament și considerentului (10) al acestuia, un instrument complementar și facultativ pentru reclamant, care nu înlocuiește și nici nu armonizează mecanismele de recuperare a creanțelor necontestate existente în temeiul legislației naționale, ci se alătură acestora din urmă, ca un instrument ulterior de protecție a drepturilor sale.

22. Prin urmare, persoanei interesate nu îi este exclusă posibilitatea de a obține o somație de plată utilizând oricare altă procedură disponibilă în temeiul legislației unui stat membru sau al legislației comunitare.

23. Afirmația de la punctul 20 este confirmată, în al doilea rând, prin considerentul (16), în baza căruia instanța emite somația utilizând doar informațiile conținute în formularul anexat regulamentului menționat și întocmit cu menționarea elementelor indicate la articolul 7, fără ca legislația europeană să prevadă posibilitatea integrării conținutului acestuia prin recurgerea la surse externe.

24. Utilizarea de formulare tip pentru gestionarea diferitor faze ale procedurii este prevăzută în considerentul (11) pentru a facilita accesul la aceasta, pentru a reduce costurile și durata acestei proceduri și pentru a uniformiza gestionarea ei.

25. În acest fel devine și mai evidentă autonomia procedurii europene față de cele naționale, întrucât recurgerea la respectivele formulare permite depășirea formalităților și a diferențelor care derivă din legislațiile naționale, precum și realizarea unui instrument procesual în principiu identic pe tot teritoriul Uniunii și, astfel, distinct de cele similare în vigoare în statele membre.

26. În sfârșit, articolul 26 din regulament confirmă încă o dată autonomia procedurii europene față de cele naționale, întrucât prevede că dreptul procesual național se aplică doar acelor aspecte de procedură care nu sunt reglementate expres prin regulamentul menționat.

27. Într-adevăr, atunci când legiuitorul a decis să alăture legislația națională regulamentului, în raport cu anumite aspecte specifice de procedură, a făcut acest lucru prin trimiteri exprese la cea dintâi⁵.

5 — Astfel a procedat, de exemplu, în cazul articolului 7 alineatul (3), în materie de sancțiuni aplicate în cazul unor declarații false în conținutul cererii, al articolului 10 alineatul (2), referitor la partea din cererea inițială pentru care instanța națională a considerat că nu sunt îndeplinite condițiile pentru emiterea somației de plată, al articolului 11 alineatul (3), care recunoaște părții interesate dreptul de a-și valorifica creanța prin orice altă procedură disponibilă, chiar și în cazul în care cererea sa a fost respinsă, și al articolului 12 alineatul (5), conform căruia instanța se asigură că somația de plată este comunicată sau notificată părâtului în conformitate cu legislația națională.

28. Dispozițiile articolului 26 și trimiterile menționate la punctul 27 și la nota de subsol 5 nu s-ar explica dacă nu s-ar fi vrut într-adevăr ca dispozițiile regulamentului să fie completate, inclusiv în ceea ce privește aspectele reglementate de acesta, de cele ale statelor, întrucât în acest caz nu ar mai fi fost necesar nici să se specifice că legea națională se aplică în cazul aspectelor procedurale nereglementate prin respectivul regulament și nici să se indice ipotezele în care se aplică, dimpotrivă, legislația statelor membre.

29. Autonomia procedurii comunitare față de cea națională reiese și dacă se ia în considerare obiectivul pentru care a fost adoptat regulamentul, astfel cum rezultă din articolele și din considerentele acestuia.

30. Într-adevăr, articolul 1 alineatul (1), indicând în mod expres obiectivul regulamentului, clarifică faptul că acesta are drept obiect⁶, prin instituirea procedurii europene de somație de plată în cauză, simplificarea, accelerarea și reducerea costurilor litigiilor transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate⁷, precum și asigurarea liberei circulații a somațiilor europene de plată în toate statele membre prin stabilirea unor standarde minime prin respectarea cărora nu este necesară nicio procedură intermediară în statul membru de executare înaintea recunoașterii și a executării⁸.

31. Considerentul (29) al regulamentului precizează în continuare că obiectivul regulamentului este instituirea unui mecanism rapid și uniform de recuperare a creanțelor respective, în conformitate cu principiul proporționalității, deoarece, conform considerentelor (6) și (8), barierele în calea accesului la o justiție eficientă care rezultă din această situație în litigiile transfrontaliere, precum și denaturarea concurenței în cadrul pieței interne din cauza dezechilibrelor în funcționarea instrumentelor procedurale puse la dispoziția creditorilor în diferite state membre fac necesară o legislație comunitară care să garanteze condiții identice creditorilor și debitorilor pe tot cuprinsul Uniunii Europene⁹, având în vedere că întârzierile la plată constituie una din principalele cauze care amenință continuitatea activității întreprinderilor și provoacă pierderea a numeroase locuri de muncă.

32. De aceea, a fost introdus un ansamblu unic de norme procedurale minime comune pentru obținerea somației europene de plată, care însă poate servi scopului arătat la punctele 30 și 31 doar dacă îi este garantată autonomia față de cele similare prevăzute deja în statele membre.

33. Într-adevăr, dacă legislațiile naționale ar putea completa legislația Uniunii în cauză, obiectul regulamentului ar fi afectat, deoarece în acest fel nu s-ar ajunge la rezultatul de unificare și de simplificare a procedurilor, ci la acela de creare a unui număr de proceduri diferite egale cu numărul ordinelor juridice din statele membre și, mai mult, compuse din norme dictate atât de acestea din urmă, cât și de dreptul Uniunii.

34. În plus, este evident că accesul la procedura în cauză în condiții identice al creditorilor și al debitorilor din Uniune se poate obține doar garantând cunoașterea *ex ante* și în abstract a normelor care trebuie urmate, fără a fi necesar să se verifice în mod concret, la momentul deciziei de a solicita emiterea somației de plată, legislația națională în vigoare la instanța sesizată.

35. Această cunoaștere poate fi obținută numai dacă procedura care trebuie respectată, pe lângă faptul că este simplificată la maximum, este de la bun început unică pe întreg teritoriul Uniunii (fără a se aduce atingere trimiterilor la dispozițiile naționale prezente în aceasta).

6 — Același obiect este menționat și în considerentul (9).

7 — Aceasta, prin utilizarea de formulare tip pentru desfășurarea procedurii, în conformitate cu considerentele (11) și (16).

8 — Aceasta, în temeiul încrederii reciproce în administrarea justiției în statele membre, astfel cum se arată în considerentul (27).

9 — Conform considerentului (5), instituirea procedurii europene uniforme de recuperare a creanțelor necontestate urmărește tocmai simplificarea și accelerarea litigiilor cu privire la cererile cu valoare redusă.

36. În consecință, în lumina textului, dar și a obiectivului normei de față, trebuie abordată o interpretare a regulamentului care să protejeze autonomia procedurii stabilite în acesta în raport cu cea în vigoare în diferitele state membre.

37. În special, trebuie să se considere că cerințele procedurale de emitere a somației de plată sunt numai cele cuprinse în articolul 7 din regulament, iar atunci când acestea sunt întrunite, somația de plată trebuie emisă fără a se lua în considerare legislația națională, întrucât respectiva somație este suplimentară, în calitate de măsură de origine europeană, iar nu de stat¹⁰, în raport cu instrumentele naționale de recuperare a creanțelor, nu le înlocuiește.

38. Cu referire la cauza de față, observăm că emiterea somației europene de plată, dacă sunt respectate condițiile de formă indicate la articolul 7, nu va putea fi refuzată doar pentru că nu îndeplinește condițiile suplimentare impuse de dreptul național pentru a reglementa proceduri similare și menționate în ședință, cum ar fi cele referitoare la numărul de copii ale cererii depuse și indicarea valorii litigiului în monedă națională.

39. Mai presus de toate, subliniem că problemele referitoare la cheltuielile de judecată menționate de guvernul polonez în ședință și în observațiile sale nu vor putea împiedica acordarea măsurii solicitate, cu condiția ca valoarea acestor cheltuieli să fie stabilită în conformitate legislația națională, în sensul articolului 25 din regulament.

40. Prin urmare, concluzionând în ceea ce privește prima întrebare, propunem Curții să o soluționeze declarând că articolul 7 din regulament trebuie interpretat în sensul că reglementează în mod exhaustiv toate condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o cerere de somație europeană de plată, cu excepția punctelor în legătură cu care se face trimitere expresă la dreptul statelor membre.

41. Răspunsul dat la prima întrebare preliminară face să nu mai fie necesară examinarea celei de a doua întrebări preliminare.

VI – Cu privire la a treia și la a patra întrebare preliminară

42. Prin intermediul celei de a treia întrebări, Sąd Okręgowy we Wrocławiu solicită să se stabilească dacă articolul 4 din regulament trebuie interpretat în sensul în care caracteristicile unei creanțe pecuniare, menționate în această normă, respectiv „caracterul lichid” și exigibil al creanței la data introducerii cererii de somație europeană de plată, se referă exclusiv la creanța principală sau și la dobânzile de întârziere.

43. Prin intermediul celei de a patra întrebări, Sąd Okręgowy we Wrocławiu a adresat o serie de întrebări privind dobânzile care pot fi solicitate în cadrul procedurii în cauză.

44. În special, a dorit să știe dacă, în sensul articolului 7 alineatul (2) litera (c), se pot solicita, alături de creanța principală:

- a) toate dobânzile, inclusiv așa-numitele dobânzi deschise, calculate din ziua când devin exigibile, indicată prin dată precisă, până în ziua plății, neprecizată;
- b) doar dobânzile calculate din ziua când devin exigibile până în ziua introducerii cererii sau până la emiterea somației de plată;
- c) exclusiv dobânzile calculate din ziua când devin exigibile, indicată prin dată precisă, până în ziua introducerii cererii.

10 — Întrucât este emisă în temeiul unor norme procesuale comune statelor membre și adoptate prin regulament.

45. Considerăm că aceste două întrebări trebuie abordate împreună, deoarece apreciem că instanța națională a dorit, în esență, să solicite Curții să stabilească dacă, în lumina dispozițiilor generale ale regulamentului, în special a articolului 4 și a articolului 7 alineatul (2) litera (c), este posibil sau nu este posibil să se solicite plata tuturor tipurilor de dobânzi, inclusiv a celor așa-numite deschise, respectiv dobânzile calculate de la data exigibilității până la momentul plății (în speță, dobânzi moratorii).

46. De la bun început, facem observația că nu poate fi acceptat raționamentul instanței de trimitere, în măsura în care aceasta formulează concluzii diferite cu privire la posibilitatea de a solicita așa-numitele dobânzi deschise după cum articolul 4 din regulamentul menționat este sau nu este interpretat astfel încât să lege caracteristicile creanței pecuniare menționate în acesta, respectiv „caracterul lichid” și exigibil al creanței la data introducerii cererii de somație europeană de plată, exclusiv de creanța principală sau și de dobânzile de întârziere¹¹.

47. În primul rând, acest lucru se datorează faptului că, astfel, se omite interpretarea articolului 4 menționat în lumina celorlalte articole din regulamentul care reglementează aspectul dobânzilor.

48. Într-adevăr, articolul 4 din regulamentul prevede că se instituie o procedură europeană de somație de plată pentru recuperarea creanțelor pecuniare lichide și exigibile la data la care se introduce cererea de somație europeană de plată și, referindu-se în mod generic și cu o exprimare extrem de amplă la termenul creanță, nu face distincție expresă între capital și dobânzi.

49. Împreună cu această dispoziție trebuie luat în considerare, cu toate acestea, și articolul 7 din regulamentul, care prevede că cererea de somație conține următoarele elemente „valoarea creanței, în special principalul și, după caz, dobânzile, penalitățile contractuale și costurile” [alineatul (2) litera (b)], iar în cazul în care se cer dobânzi la creanță, rata dobânzii și perioada pentru care se cer aceste dobânzi [alineatul (2) litera (c)], precum și „cauza acțiunii, inclusiv descrierea circumstanțelor invocate ca temei al creanței și, după caz, al dobânzilor cerute” [alineatul (2) litera (d)].

50. În timp ce articolul 4 stabilește în termeni generali care poate fi conținutul cererii de somație de plată (recuperarea creanțelor și, prin urmare, solicitarea de plată a unei sume), articolul 7 este cel care descrie în mod formal componentele în care se împarte respectiva creanță, făcând distincție între principal, dobânzi, penalități contractuale și costuri [alineatul (2) litera (b)].

51. În al doilea rând, raționamentul instanței în cauză menționat la punctul 46 nu ia în considerare că posibilitatea de a solicita dobânzile, eventual chiar și dobânzile deschise, rezultă din însăși natura creanței de principal și a celei de dobânzi, precum și din relațiile reciproce dintre respectivele creanțe.

52. Astfel, dobânzile reprezintă o obligație pecuniară care se diferențiază de cea pentru capital numai prin caracterul său accesoriu față de prima, de care depinde, și prin faptul că existența sa este legată de trecerea timpului și variază în funcție de aceasta.

11 — Prin urmare, nu suntem de acord cu următoarele afirmații ale instanței de trimitere de la punctul 9 din motivarea ordonanței de trimitere: „[p]rezumția potrivit căreia caracteristicile creanței prevăzute la articolul 4 din regulamentul sunt aplicabile și în privința creanței privitoare la dobânzi ar însemna că un reclamant poate solicita recunoașterea dobânzilor doar pentru perioada care începe odată cu momentul la care creanța a devenit exigibilă și cel târziu până la introducerea cererii. În aceste condiții, celelalte întrebări preliminare adresate de instanța națională nu ar mai necesita niciun răspuns din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene”.

53. Nu există alte diferențe substanțiale între cele două obligații [astfel încât articolul 7, pentru a clarifica, la alineatul (2) litera (c) și la alineatul (2) litera (d), că cererea de somație de plată are ca obiect creanțe pecuniare constituite din dobânzi și capital, le diferențiază pe primele de cel de al doilea pur și simplu prin faptul că respectiva cerere este eventuală] și, în principiu, obligația de plată a dobânzilor urmează în mod normal pe cea de plată a capitalului și evenimentele acesteia din urmă, astfel încât se poate afirma că dobânzile pot fi cerute atât timp cât există un capital pentru obținerea căruia este posibil să se exercite o acțiune în justiție.

54. În consecință, legătura mai sus menționată între obligația de plată a capitalului și obligația de plată a dobânzilor este structurată astfel încât:

- 1) acestea sunt datorate ca urmare a faptului că trebuie restituit capitalul (care este deci exigibil), iar respectiva plată nu a fost efectuată (în ceea ce privește dobânzile moratorii convenite sau prevăzute de lege);
- 2) cu trecerea timpului, accesoriile se încorporează în creanța principală, devenind o componentă a respectivei sume.

55. Răspunsul la întrebarea privind posibilitatea de a solicita plata dobânzilor, eventual chiar și a celor deschise, prin intermediul somației europene de plată nu poate, așadar, să depindă doar de interpretarea articolului 4 și de faptul că aceste accesorii sunt considerate lichide și exigibile în temeiul aceluiași articol 4.

56. Considerăm aceasta întrucât creanțele pentru care se poate exercita o acțiune în justiție (indiferent dacă reprezintă capital, dobânzi, penalități sau costuri) trebuie identificate analizând articolul 4 coroborat cu articolul 7 și, în special, întrucât eventuala posibilitate de a solicita dobânzi se naște din legătura accesorie mai sus menționată care există între ele și capital.

57. După cum s-a subliniat anterior, trebuie examinată pe fond cererea Okręgowy Sąd we Wrocławiu în raport cu posibilitatea de a solicita, prin intermediul procedurii în cauză, și dobânzile acumulate până la momentul plății sau doar pe cele datorate la data depunerii cererii de somație sau la data emiterii măsurii în cauză.

58. Răspunsul este derivat din examinarea articolelor și a obiectivului regulamentului, precum și din evaluarea obiectului întregii reglementări în cauză și a caracteristicilor activității desfășurate de autoritatea sesizată.

59. În primul rând, subliniem faptul că articolul 7 menționat anterior, care reglementează în general cerințele de formă ale cererii și menționează expres posibilitatea de a solicita dobânzi, impune creditorului [alineatul (2) litera (c)] să indice rata dobânzii și perioada pentru care se solicită aceste dobânzi, dar nu și să menționeze data exactă până la care acestea sunt cerute.

60. Această prevedere nu limitează domeniul său de aplicare doar la dobânzile acumulate până la data cererii sau a emiterii somației europene de plată și nici nu impune cuantificarea exactă a dobânzilor datorate.

61. Aceleași considerații sunt valabile și în ceea ce privește articolul 4, care trebuie interpretat coroborat cu articolul 7 pentru identificarea creanțelor care pot face obiectul somației în cauză, astfel cum s-a subliniat la punctele 47-50 și la punctul 56.

62. Este evident că dispozițiile regulamentului care identifică acele creanțe pentru obținerea cărora se poate formula o acțiune în justiție, reglementând modalitatea în care trebuie redactată respectiva cerere, nu constituie un impediment în a cere inclusiv dobânzile deschise, pentru care nu este posibil să se indice nici data până la care sunt cerute, nici valoarea totală finală.

63. La aceeași concluzie se ajunge și dacă se analizează obiectivul regulamentului.

64. Acest lucru, astfel cum s-a subliniat în cursul examinării primei întrebări preliminare¹², introduce o disciplină cu caracter procedural uniform care vizează crearea de titluri judecătorești având ca obiect creanțe pecuniare transfrontaliere cu valoare redusă, care să poată circula în interiorul statelor membre, în cazul în care îndeplinesc standardele minime care fac inutile orice proceduri intermediare pentru recunoaștere și executare, precum și obținerea rezultatului practic de simplificare și accelerare a soluționării litigiilor [considerentul (5) al regulamentului] și de permitere a unei recuperări rapide și eficiente a creanțelor necontestate [considerentul (6) al regulamentului].

65. Dacă s-ar adopta o astfel de interpretare a regulamentului care să excludă posibilitatea de a solicita dobânzile deschise menționate, pe lângă capital, nu ar fi îndeplinite cerințele menționate la punctul 64.

66. Într-adevăr, impunând creditorilor să își limiteze cererea doar la capital, cu eventuala adăugare a dobânzilor scadente deja efectiv la momentul cererii sau, cel mult, la data emiterii somației de plată, creditorii în cauză ar fi nevoiți să formuleze mai multe cereri, respectiv o primă cerere pentru obținerea capitalului și a dobânzilor scadente, iar celelalte, pentru dobânzile aferente perioadei următoare.

67. În acest fel s-ar dovedi mai dificilă crearea unui titlu executoriu unic, care să poată circula în interiorul statelor membre, iar creanța totală ar fi fracționată în diferitele sale componente, cu rezultatul că ar exista o multiplicare a titlurilor executorii care ar favoriza creșterea numărului de litigii, precum și a timpului și a costurilor aferente, îngreunând recuperarea sumelor datorate, cel puțin din cauză că ar conduce la inițierea mai multor proceduri în locul uneia singure.

68. În plus, creditorul ar putea fi încurajat să solicite instanței o somație de plată mai degrabă pe baza legislației naționale a statelor membre decât în temeiul regulamentului care face obiectul prezentei analize, dacă, conform celor prezentate de instanța de trimitere, în prima ipoteză este posibil să se obțină un titlu care are ca obiect întreaga creanță, inclusiv dobânda până la data plății, astfel cum este cazul Poloniei, având în vedere că în cea de a doua ipoteză s-ar putea solicita numai capitalul și o parte din dobânzi.

69. La aceeași concluzie de la punctul 62 se ajunge, în cele din urmă, atunci când se ia în considerare obiectul întregii reglementări în cauză, precum și caracteristicile activității desfășurate de autoritatea sesizată.

70. În primul rând, astfel cum s-a subliniat la punctele 20 și 36, regulamentul a introdus o procedură uniformă și autonomă în raport cu cele naționale care au ca obiect emiterea de somații de plată, procedură care reglementează doar profilurile procesuale legate de emiterea somației europene de plată, precum se poate deduce din Cartea Verde cu privire la procedura europeană de somație de plată și la măsurile de simplificare și de accelerare a litigiilor cu privire la cererile cu valoare redusă [menționată în considerentul (5) al regulamentului]. Această Carte Verde indică de la bun început drept obiectiv propriu instituirea unei proceduri specifice, rapide și necostisitoare, aplicabilă în toate statele membre pentru recuperarea creanțelor prezumate necontestate.

71. În al doilea rând, emiterea somației europene de plată este independentă de examinarea pe fond a temeiniciei cererii.

12 — A se vedea în special punctele 30 și 31.

72. În lumina articolului 8 și a articolului 12 alineatul (4), este necesară, de fapt, o simplă verificare de formă a respectării condițiilor procedurale impuse prin regulament și a existenței creanței, bazată pe cele expuse de către creditor în formularul pe care l-a prezentat și care nu presupune nicio verificare a veridicității celor declarate. Din acest motiv, după emiterea somației de plată, debitorul este informat că aceasta a fost obținută doar pe baza informațiilor furnizate de reclamant.

73. Acest lucru se datorează faptului că în cadrul procedurii europene nu există nicio activitate efectivă a instanței în sensul unei examinări pe fond, care este amânată până la un eventual recurs, și, prin urmare, natura activității desfășurate de autoritățile sesizate variază în funcție de momentul în care acestea intervin.

74. În faza necontradictorie, reglementată de legislația Uniunii, instanța examinează validitatea cererii numai sub aspectul formei, pe baza informațiilor furnizate de creditor. În procedura litigioasă, reglementată de dreptul statelor membre, și care se referă la verificarea efectivă a pretențiilor creditorului, instanța efectuează însă o analiză pe fond¹³.

75. Eventuala protecție mai restrânsă a debitorului în faza care se încheie cu emiterea somației europene de plată intervine, în mod inevitabil, din necesitatea de a face somația cât mai simplă și cât mai uniformă posibil. Această protecție mai restrânsă este compensată, în primul rând, prin faptul că, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3), debitorul poate să conteste creanța fără a fi obligat să precizeze motivele acestei contestații, obținând, în conformitate cu articolul 17, continuarea procedurii în conformitate cu normele de procedură civilă de drept comun, și, în al doilea rând, prin faptul că reclamantul trebuie să declare, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), că informațiile furnizate sunt exacte și că recunoaște că orice declarație falsă riscă să atragă sancțiuni¹⁴.

76. Prin urmare, numai după o opoziție, astfel cum a subliniat Comisia în ședință, instanța competentă va examina în mod complet pe fond problemele privind validitatea și existența creanțelor privind capitalul și dobânzile, inclusiv așa-numitele dobânzi deschise, analizând în detaliu, dacă este cazul, dreptul material (sau, eventual, legile) care reglementează raportul.

77. Regulamentul are ca obiect, în consecință, instituțiile procesuale și vizează modalitățile prin care, în cazul unei creanțe, este posibilă obținerea unei somații de plată care să poată circula în statele membre. În schimb, acesta nu reglementează profilurile de drept material, în special, în măsura în care este relevant aici, nu indică tipurile de dobânzi care pot fi solicitate.

78. Pe baza considerațiilor de mai sus și în lumina cuprinsului formal al regulamentului, a obiectivului pentru care a fost adoptat, a obiectului disciplinei în cauză și a caracteristicilor activității autorității sesizate, trebuie să afirmăm că, în ceea ce privește procedura de formare a titlului executoriu, trebuie să se urmeze regulamentul (și legislația națională, în măsura în care există trimiteri la aceasta sau instituții procesuale nereglementate), în ceea ce privește tipul de dobânzi care pot fi solicitate (dar trebuie formulate concluzii identice pentru toate componentele creanței), trebuie să se aplice în mod logic dreptul material aferent raportului în curs de desfășurare între părți.

79. În cazul în care dreptul material recunoaște creditorului posibilitatea de a cere așa-numitele dobânzi deschise, acesta va putea să le obțină și prin recursul la procedura prevăzută în Regulament.

13 — Considerăm că regulamentul în cauză a introdus un sistem de monitorizare așa-numit pur (cel puțin în intenție), respectiv un sistem în care instanța emite somația de plată fără să examineze pe fond temeinicia cererii (în alte sisteme, așa-numite „probatorii”, acest control este, în schimb, prezent și, prin urmare, creditorul trebuie să furnizeze dovada creanței sale). În sistemele pure, aparenta protecție mai restrânsă a debitorului este compensată de ușurința extremă cu care acesta se poate opune somației de plată (chiar fără a indica motivele).

14 — Este vorba despre o dispoziție care amintește de instituția tradițională denumită *affidavit* din *common law*.

80. Dacă respectiva legislație recunoaște numai dobânzile scadente până la data cererii sau a emiterii somației de plată de către instanță, creditorul trebuie, în schimb, să își formuleze cererea în conformitate cu această legislație.

81. Rezultă că, în acest caz, în situația în care, potrivit legii care reglementează raportul (care, potrivit deciziei de trimitere, este cea poloneză), creditorul are dreptul și la plata așa-numitelor dobânzi deschise, instanța de trimitere trebuie să recunoască și aceste dobânzi la emiterea somației de plată.

82. În plus, nu există motive pentru ca o creanță care include și așa-numitele dobânzi deschise în conformitate cu dreptul material aplicabil contractului, de multe ori ales în mod expres de părți sau, în orice caz, cunoscut în prealabil de acestea, să aibă o valoare redusă ca urmare a recurgerii la procedura prevăzută în regulament și în pofida faptului că nu există nicio dispoziție expresă în acest sens.

83. Guvernul Regatului Unit consideră că dobânzile pot fi solicitate doar până la data emiterii somației de plată.

84. Acest lucru se datorează faptului că instrucțiunile de completare a cererii de somație care fac parte din anexa I la regulament indică, prin trimitere la secțiunea 7 din formularul de solicitare a emiterii unei somații, doar procedura de urmat pentru a obține dobânzile până la data deciziei instanței asupra cererii creditorului (pentru exactitate, se precizează că în acest scop nu este necesar să se completeze ultima rubrică de la secțiunea 7 menționată).

85. Un alt argument în sprijinul acestei soluții se deduce din faptul că formularul pentru emiterea somației de plată (formularul E din anexa V la regulament) ar permite instanței sesizate să indice în chenarul „Dobânzi” data emiterii somației de plată în cazul cererii creditorului în acest sens.

86. În acest sens, amintim considerațiile de mai sus și observăm, contrar opiniei exprimate de guvernul Regatului Unit, că instrucțiunile în cauză au o valoare pur exemplificativă a ipotezelor care ar putea să apară în practică.

87. Subliniem că formularul pentru solicitarea emiterii somației de plată permite adaptarea cererii de dobânzi la nevoile concrete ale creditorului, indiferent de instrucțiunile de completare.

88. Într-adevăr, este posibil să se compună codul ce urmează a se introduce la secțiunea 7 din formular privind dobânzile utilizând numărul 06 și litera E (care înseamnă „altele”), pentru ca ulterior să se completeze spațiul din partea de jos a aceleiași secțiuni, care conține indicația „Specificați pentru codul 6 și/sau E” iar, atunci când este necesar, secțiunea 11, intitulată „Declarații suplimentare și alte informații (dacă este necesar)”.

89. Astfel, creditorul poate solicita dobânzile până la scadența dorită, eventual chiar și până la data executării obligației, fără a le cuantifica de la început cu precizie.

90. Acest lucru reiese de asemenea din faptul că textul final de pe formularul de cerere de emitere a somației nu impune indicarea sumei specifice, ci face referire doar la plata „creanței principale sus-menționate” (capitalul), „și a dobânzilor” neutilizând, în consecință, termenul „sus-menționate” cu privire la dobânzi.

91. În ceea ce privește formularul de emitere a somației de plată (formularul E din anexa V la regulament), în dispozitivul căruia este conținută, în ceea ce privește dobânzile, mențiunea privind „Valoarea”, observăm că nimic nu împiedică instanța să dispună ca debitorul să plătească, în loc de o sumă determinată, calculată în raport cu o dată indicată specific, „ceea ce este datorat la data plății”.

92. Guvernul portughez aderă la soluția propusă de guvernul Regatului Unit, în special deoarece articolul 12 alineatul (3) litera (a) din regulament prevede ca în somația de plată trebuie inclus un aviz către debitor potrivit căruia acesta poate plăti reclamantului suma care este menționată în somația de plată.

93. În acest sens, amintim remarca deja făcută și subliniem faptul că destinatarul, în momentul primirii somației notificate, are posibilitatea de a calcula cu exactitate, pe baza unei simple operații matematice, suma datorată la momentul plății; în cazul în care nu este de acord cu suma stabilită făcându-se referire la rata dobânzii și la data de la care dobânzile menționate în somație sunt datorate, acesta poate formula opoziție.

94. Mai mult, modalitățile standardizate de redactare a formularelor sus-menționate și instrucțiunile aferente anexate nu îl pot lipsi de creditor de dreptul de a solicita toate dobânzile care îi sunt datorate la data plății, în cazul în care este posibil, în conformitate cu dreptul material aplicabil obligațiilor contractuale, având în vedere că din examinarea în ansamblu a textului regulamentului reiese că această posibilitate nu îi este exclusă.

95. Soluția propusă de guvernul portughez și de cel al Regatului Unit, dimpotrivă, ar afecta în mod evident obiectivele regulamentului, respectiv simplificarea și celeritatea proceselor, precum și recuperarea rapidă și eficientă a creanțelor necontestate, și ar putea determina creditorii să prefere să recurgă la procedurile naționale de somație, care ar garanta satisfacerea integrală a creanțelor lor, mai degrabă decât la cea analizată.

96. Prin urmare, concluzionând cu privire la a treia și la a patra întrebare preliminară, propunem Curții să le soluționeze declarând că articolul 4 și articolul 7 alineatul (2) litera (c) din regulament trebuie interpretate în sensul că, în procedura europeană a somației de plată, se pot solicita, pe lângă creanța principală, toate tipurile de dobânzi care pot fi solicitate în conformitate cu dreptul material aplicabil raportului contractual și, în consecință, în funcție de situație, atât dobânzile calculate de la data exigibilității lor, indicată printr-o dată exactă, până la data plății, nedeterminată, cât și cele calculate până în ziua introducerii cererii sau până în ziua emiterii somației de plată.

VII – Cu privire la a cincea întrebare preliminară

97. Prin intermediul celei de a cincea întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească, în cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare litera a), cum trebuie formulată decizia privitoare la menționarea acestor dobânzi pe formularul de somația de plată.

98. În această privință, remarcăm că la sfârșitul formularului în cauză este prezent un spațiu special în care, după capital, trebuiau indicate dobânzile.

99. În cazul în care aceste dobânzi sunt așa-numitele dobânzi deschise, iar acestea pot fi recunoscute în temeiul legii care reglementează contractul, instanța, întrucât nu poate cuantifica suma, se va limita la a dispune, în interiorul spațiului menționat la punctul 98, în chenarul „Dobânzi”, în căsuța „Data”, să se plătească dobânzi până în momentul executării obligației, indicând, în căsuța „Suma”, rata dobânzii aplicabile.

100. Evident, trebuie considerată oricum admisibilă orice formă de indicare echivalentă în esență, în măsură să explice clar conținutul deciziei instanței (în acest sens, amintim soluțiile propuse în memoriile guvernelor polonez și austriac, precum și de către Comisie).

101. În ceea ce privește ipotezele [deși acestea se încadrează în cea de a patra întrebare preliminară litera a) și în cea de a cincea întrebare preliminară conform structurii realizate de instanța de trimitere] în care se solicită, în schimb, plata dobânzilor până la data prezentării cererii sau a emiterii somației de plată, instanța va putea să efectueze respectivul calcul, cunoscând rata dobânzii și perioada de referință, și să indice în spațiul de la sfârșitul formularului menționat la punctul 98 și suma datorată cu titlu de dobânzi.

102. Prin urmare, propunem Curții să răspundă la cea de a cincea întrebare preliminară declarând că, în conformitate cu regulamentul, decizia privind includerea dobânzilor în formularul de somație de plată poate fi formulată după cum urmează:

- în cazul în care sunt în discuție așa-numitele dobânzi deschise, iar acestea pot fi recunoscute în temeiul legii care reglementează contractul, instanța va scrie, în spațiul rezervat de la finalul formularului de somație de plată în care trebuie indicată suma de plată, în chenarul „Dobânzi”, în căsuța „Data”, că respectivele dobânzi sunt datorate până la momentul executării obligației, cu specificarea, în căsuța „Suma”, a respectivei rate a dobânzii, trebuind să se considere oricum admisibilă orice altă indicație diferită, echivalentă în esență, în măsură să explice clar conținutul deciziei;
- în cazul în care se solicită plata dobânzilor până la data prezentării cererii sau a emiterii somației, instanța va putea să efectueze respectivul calcul și să indice în spațiul de la sfârșitul formularului menționat suma datorată cu titlu de dobânzi.

103. Având în vedere răspunsul la cea de a patra și la cea de a cincea întrebare preliminară, nu este necesar să se abordeze cea de a șasea și cea de a șaptea întrebare preliminară.

VIII – Cu privire la cea de a opta întrebare preliminară

104. Prin intermediul celei de a opta întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă, în cazul în care reclamantul nu calculează dobânzile solicitate până la introducerea cererii, instanța este obligată să efectueze calculul menționat din oficiu sau trebuie să îl invite pe reclamant să completeze cererea în temeiul articolului 9 din regulament.

105. Asupra acestui punct amintim considerațiile deja formulate și repetăm că reclamantul nu este obligat, în conformitate cu articolul 7 din regulament, să calculeze, sub sancțiunea inadmisibilității sau a respingerii cererii, valoarea dobânzilor, având posibilitatea de a efectua sau de a nu efectua acest calcul.

106. Instanța va putea să efectueze acest calcul cu condiția ca reclamantul să fi oferit toate elementele necesare în acest scop (ca, de exemplu, moneda, rata dobânzii și data începând de la care trebuie calculate accesoriile).

107. Dacă informațiile necesare calculului nu au fost indicate sau sunt incomplete, instanța de judecată, cu excepția cazului în care creanța este vădit nefondată sau cererea este inadmisibilă¹⁵, va da reclamantului, în conformitate cu articolul 9 din regulament, posibilitatea de a completa sau de a rectifica cererea într-un termen pe care îl va considera adecvat.

15 — Exceptând cazul în care nu se adaugă în mod automat la capital o rată a dobânzii legale, în conformitate cu legislația statului membru de origine, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (2) litera (c).

108. Prin urmare, referitor la cea de a opta întrebare preliminară, propunem Curții să o soluționeze declarând că:

- în cazul în care reclamantul nu calculează dobânzile solicitate până la data introducerii cererii, acest calcul trebuie să fie efectuat de către instanță, cu condiția ca reclamantul să fi pus la dispoziție elementele necesare acestui calcul;
- dacă informațiile necesare calculului nu sunt indicate sau sunt incomplete, instanța de judecată, cu excepția cazului în care creanța este în mod vădit nefondată sau în care cererea este inadmisibilă, va da reclamantului, în conformitate cu articolul 9 din regulament, posibilitatea de a completa sau de a rectifica cererea prin acordarea unui termen pe care îl va considera adecvat.

IX – Concluzie

109. Pe baza considerațiilor de mai sus, propunem Curții să răspundă după cum urmează la întrebările adresate de Sąd Okręgowy we Wrocławiu:

- „1) Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată trebuie să fie interpretat în sensul că, în afară de punctele în care se face referire specifică la dreptul statelor membre, reglementează exhaustiv cerințele pe care cererea de somație europeană de plată trebuie să le îndeplinească.
- 2) Articolul 4 și articolul 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretate în sensul că în procedura europeană a somației de plată se pot solicita, pe lângă creanța principală, toate tipurile de dobânzi care pot fi solicitate în conformitate cu dreptul material aplicabil raportului contractual și, în consecință, în funcție de situație, atât dobânzile calculate de la data exigibilității lor, indicată printr-o dată exactă, până la data plății, nedeterminată, cât și cele calculate până în ziua introducerii cererii sau până în ziua emiterii somației de plată.
- 3) În sensul Regulamentului nr. 1896/2006, decizia privind includerea dobânzilor în formularul de somație de plată poate fi formulată după cum urmează:
 - a) în cazul în care sunt în discuție așa-numitele dobânzi deschise, iar acestea pot fi recunoscute în temeiul legii care reglementează contractul, instanța va scrie, în spațiul rezervat de la finalul formularului de somație de plată în care trebuie indicată suma de plată, în chenarul «Dobânzi», în căsuța «Data», că respectivele dobânzi sunt datorate până la momentul executării obligației, cu specificarea, în căsuța «Suma», a respectivei rate a dobânzii, trebuind să se considere oricum admisibilă orice altă indicație diferită, echivalentă în esență, în măsură să expliciteze clar conținutul deciziei;
 - b) în cazul în care se solicită plata dobânzilor până la data prezentării cererii sau a emiterii somației, instanța va putea să efectueze respectivul calcul și să indice în spațiul de la sfârșitul formularului menționat suma datorată cu titlu de dobânzi.
- 4) În cazul în care reclamantul nu calculează dobânzile solicitate până la data introducerii cererii, acest calcul trebuie să fie efectuat de către instanță, cu condiția ca reclamantul să fi pus la dispoziție elementele necesare acestui calcul.

- 5) Dacă informațiile necesare calculului nu sunt indicate sau sunt incomplete, instanța de judecată, cu excepția cazului în care creanța este vădit nefondată sau în care cererea este inadmisibilă, va da reclamantului, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul nr. 1896/2006, posibilitatea de a completa sau de a rectifica cererea prin acordarea unui termen pe care îl va considera adecvat.”